

Raskompendium

för

Kooikerhondje

Svenska Kooikerhondjeklubben

Sammanställt av Svenska Kooikerhondjeklubbens Avelsråd 2004-2007

Rättigheter: Svenska Kooikerhondjeklubben 2007

Alla bildrättigheter förbehålles fotograferna.

Dock får hela materialet användas av SKK i utbildningssyfte.

FCI-klassifikation: Grupp 8 sektion 2 Utan arbetsprov

Svenska Kennelklubben 2004-07-01

Innehållsförteckning

Hemland: Nederländerna.....	4
Bakgrund/ändamål	4
Användningsområde.....	6
Helhetsintryck:	8
Viktiga måttförhållanden:.....	8
Uppförande/karaktär.....	10
Huvud:.....	12
Käkar/tänder:	12
Ögon:	14
Öron:	14
Ögon	15
Öron.....	15
Hals:.....	16
Halsen skall vara rak och ha väl utvecklad muskulatur.	16
Kropp:	16
Bröstkorg:	16
Svans:	18
Framställ:.....	20
Framtassar:.....	20
Bakställ:	20
Päls:	22
Färg:	22
Storlek - vikt:	24
Testiklar:	24

RASSTANDARD FÖR KOOIKERHONDJE Hemland: Nederländerna Bakgrund/ändamål Denna lilla spaniel, som tidigare och fortfarande används på sitt speciella sätt vid andjakt, är en sann fågelhund. Denna holländska ras är nu officiellt erkänd. Interimsstandarden antogs den 18 juni 1966 av "Raad van Beheer", den holländska kennelklubben. Baronessan van Hardenbroek lade därigenom ytterligare en juvel till den övriga samlingen av holländska raser. Den årliga träffen för kooikerhondje spelade en viktig roll i utvecklingen av rasen. Hundar av god kvalité föds nu upp i tillräckligt antal.	Kommentarer: I Holland var Kooikerhondjen ursprungligen gårdshund, skadedjursbekämpare och följeslagare. Den användes även som lockhund vid andfångst i en eendenkooi, som är en speciell anläggning som ligger placerad vid ett vattendrag. I eendenkooien finns en flock tama änder som har lärt sig att förknippa hunden och dess högt vajande svans med matutdelning. Vid lockfångsten fungerar det så att tamänderna följer efter hunden när den visar sig. I och med detta väcks nyfikenheten hos vildänderna som då lockas med tamänderna in i fångstarmen. När änderna kommit tillräckligt långt in, visar sig "kooikern" (= andgårdsmannen) och änderna flyger in i slutet av nätfällan där sortering sker. Se bild nästa sida. Den typ av hund som idag är Kooikerhondje har funnits i Holland i flera århundraden. På målningar av 1700-talsmästare såsom Vermeer och Steen, och på familjeporträtt från 1800- och 1900-talet finns hundar som har en påfallande likhet med Kooikerhondje. Från att ha varit en relativt vanlig hund försvann den nästan helt i samband med andra världskriget. Baronessan van Hardenbroek van Ammerstol, med flera, har gjort mycket stora insatser för att rädda Kooikerhondjen. Hon sökte efter hundar av rätt typ, och fann tiken Tommie. Hon parades med Bennie från Friesland. Detta tillsammans med ytterligare några uppletade hundar av rätt typ bildade basen för den moderna Kooikerhondjen. Raad van Beheer erkände rasen 15 maj 1971. För att inte begränsa genvariationen i denna återskapade ras har en relativt stor variation av exteriören accepterats. Den första Kooikern kom till Sverige 1994. 1996 föddes de första valparna. Kooikern är en ganska ovanlig ras i Sverige. Det registreras ca ett 30 tal valpar/år. (2003) Fotnot: Hond är hund på holländska, -tje betecknar liten. Så andgårdsmannens lilla hund fick namnet Kooikerhondje. I dagligt tal kallas den ofta "Kooiker".
--	--

Modell av en eendenkooi

Med tillstånd från Hans Zantinge, Holland

Baronessan med flera av sina hundar.

Baronessan med Nico och Niels från 1958.(?)

Stamtiken Tommie

Användningsområde Sällskapshund	Kommentarer: Kooikern är en uppskattad, aktiv sällskapshund med många olika användningsområden. Kooikerhondjen är ursprungligen en arbetande hund med ett stort aktivitetsbehov, vilket inte är detsamma som fysisk aktivitet. Har du en Kooiker kan du prova på Agility, Flyball, Viltspår, Svampsök, Lydnad, Freestyle/doggydancing m.m. Kooikerhondjen älskar att få vara med sin familj och dagligen delta i de olika aktiviteter som sker.
--	---

Helhetsintryck:

Kooikerhondje skall vara en fläckig hund, aktiv med ett livligt temperament. Den skall vara harmoniskt byggd med en nästan kvadratisk kroppsbyggnad. Rasen har en glänsande päls, vackert tecknad med fina behäng och den har också en svans med väl utvecklad fana.

Viktiga måttförhållanden:

Kroppslängden skall vara något större än mankhöjden. Skallens längd skall vara i det närmaste lika med noslängden.

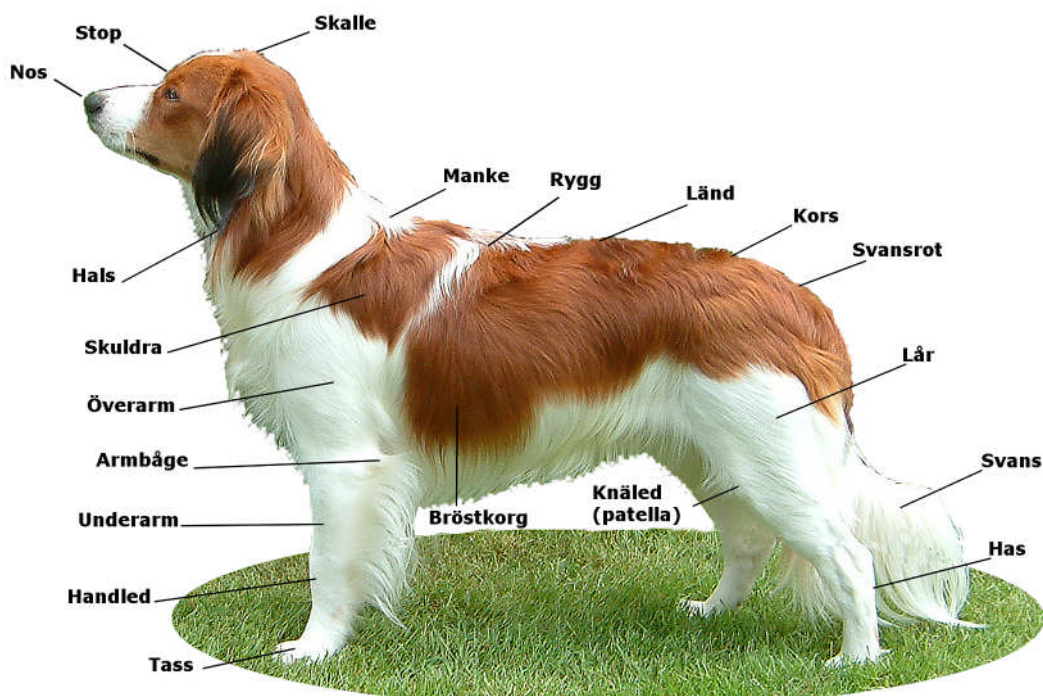
Kommentarer:

Kooikern är en sunt och naturligt byggd hund utan några överdrifter åt något håll.

En välbalanserad Kooikerhondje ställer upp sig själv på ett naturligt sätt.

För att bibehålla en god genbank har hundar med stor variation tillåts i aveln långt in på 1990-talet och delvis fortfarande, vilket gör att dagens Kooiker inte är någon homogen grupp.

Uppfödare av Kooiker får en relativt mixad "valplåda". Det gör att uppfödarna har stort ansvar när det gäller att välja ut kommande hundar för avel, vilket givetvis också innebär att domarna har stort ansvar för vilka hundar som premieras på utställning.

**Utmärkt
/Excellent**

Utm. proportioner,
välbalanserad.

**Mycket god
/Very good**

Något fallande kors,
ej raka framben,
tendens till lång i
kroppen

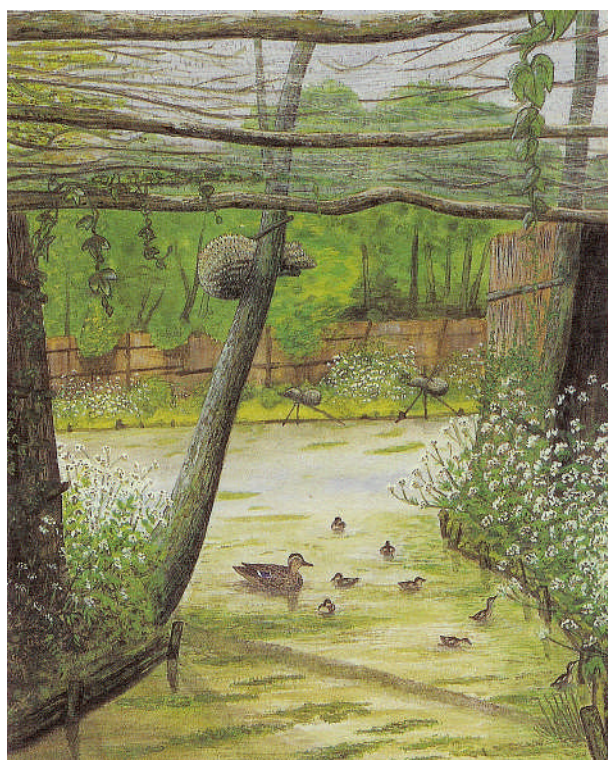

**God
/Good**

För tung helhet,
lågställd

Uppförande/karaktär Kooikerhondje skall vara glad, inte skällig, lättskött, mycket beroende av sin ägare, vänlig till sättet med ett jämnt temperament. Den skall vara alert.	Kommentarer: Genom sitt ursprung är Kooikern en mycket signalkänslig hund som ofta är reserverad. Därför bör kontakt med hunden tas på ett för hunden positivt sätt. Kooikern är mycket beroende av sin ägare fast ingen enmanshund och heller inte någon allemansvän. Kooikern kräver under sin uppväxt en konsekvent fostran samt mycket socialiseringsträning för att bli en harmonisk och trevlig hund. Kooikern är pigg och alert och en mycket arbetsvillig hund. Då Kooikern i sitt ursprungliga arbete i eendenkooien arbetade i en mycket tyst miljö, kan den reagera starkt på plötsliga ljud. Den har dock förmågan att vid överraskningar snabbt samla sig och sedan avreagera. Kooikern är inte skällig – men en larmklocka. Man ska vara noga med att skilja på reservation och rädsla.
--	---

Årstidsbilder från en eendenkooi!

Bilder med tillstånd från Hans Zantinge, Holland

Huvud: Huvudet skall bäras högt. Skallparti: Skallen skall vara tillräckligt bred och lätt välvd. Stop: Stopet skall vara markerat, men inte alltför djupt. Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart. Nosparti: Nospartiet skall ej vara för djupt, sett i profil. Läppar: Läpparna skall följa käkarnas konturer. Käkar/tänder: Saxbett, men tångbett accepteras Kinder: Kinderna skall vara markerade.	Kommentarer: Huvudet ska vara måttligt långt och passande till helheten. Uppifrån sett ska huvudet vara lite kilformat, dock ej spetsigt. Skallens längd skall vara i det närmaste samma som nospartiets längd. Bra pigmenterad och väl utvecklad. Nospartiet skall vara tillräckligt brett i proportion till skallen. Nospartiets längd skall vara i det närmaste samma som skallens längd. Underkäken skall ha en väl utvecklad haka. Läpparna får inte vara för stora och tunga utan ska vara torra och väl åtliggande. De bör vara bra pigmenterade. En fulltandad hund har 42 tänder. Komplet bitt är önskvärt. Under- eller överbett är inte önskvärt. Partiet under ögonen skall vara väl utfyllt. På huvudet skall en vit bläs föredras. Kindpartierna ska vara färgade. En för smal, bred eller osymmetrisk bläs är mindre önskvärt. Ej önskvärt är: Ett för långsmalt huvud Äppelhuvud med bred skalle.
--	---

Utmärkt/Excellent

Feminint huvud med väl ansatta öron, mörka vackra ögon samt väl utfyllda kinder.

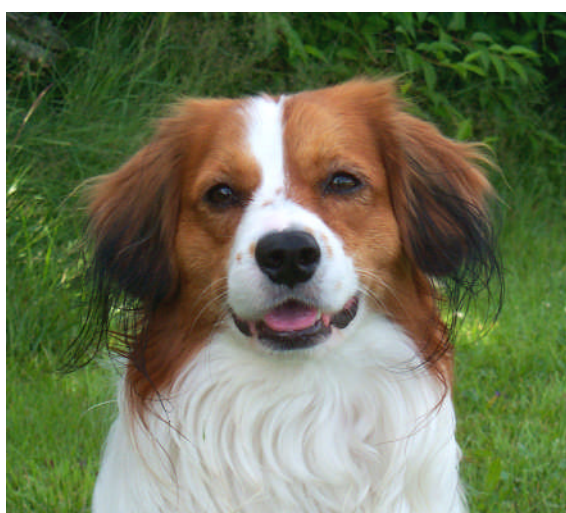
Utmärkt/Excellent

Maskulint huvud med väl ansatta öron, vackra ögon samt väl utfyllda kinder.

Utmärkt/Excellent

Vackert feminint huvud med en något osymmetrisk bläs.

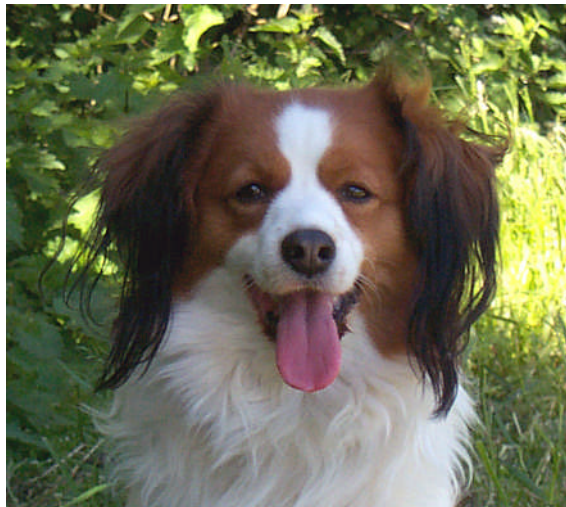
Mycket god/Very good

Maskulint huvud, något kort nosparti, något brant stop, osymmetrisk bläs

God/Good

Dvärghundsuttryck. Något runt ansikte, brant stop samt kort smalt nosparti.

God/Good

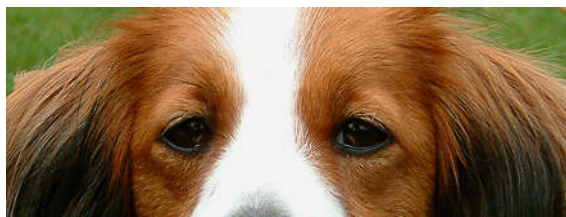
Något högt ansatta öron, brant stop samt kort smalt nosparti.

Ögon: Ögonen skall var mandelformade, mörkt bruna med ett vänligt och alert uttryck.	Kommentarer: Ögonkanterna ska vara fasta och sluta väl an mot ögat. Önskvärt med mörkt brunt eller svart pigment runt ögonen. Ögon som inte är mandelformade ger ett icke rastypiskt uttryck. Ej önskvärt är: Blå ögonfärg eller olikfärgade ögon. Bilder – se nästa sida.
Öron: Öronen skall vara medelstora och ansatta precis ovanför en tänkt linje från nosspetsen till yttre ögonvrån. De får inte ha något vitt. Öronen skall hänga tätt intill kinderna. De skall ha långa behäng. Svarta spetsar är önskvärda.	Öronen ska vara bruna med svarta behäng (örhängen) som kan förekomma mer eller mindre rikligt. De svarta örhängena är karakteristiska för kooikerhondjen. Spetsen på öronlappen skall räcka minst till den inre ögonvrån. Ej önskvärt är: För lätta luftiga öron. För små öron. Rosettöron. För långa och tunga öron som ger intryck av en annan spanieltyp. Vitt på öronen. Bilder – se nästa sida.

Ögon

Utmärkt/Excellent
Vackra mörka mandelformade ögon.

Utmärkt/Excellent
Vackra mörka mandelformade ögon.

Mycket god/Very good
Något för runda ögon.

God/Good
Runda ögon.

Öron

Rätt öronansättning från sidan.

Korrekt burna öron, välansatta.

Öppna i framkanterna,
kan ibland bäras korrekt.

Flipöra,
kan ej bäras korrekt.

**Utmärkt
/Excellent**

Hane med utmärkt lång och torr hals och en mjuk övergång till en välutvecklad kropp. Stark rygg, utmärkt välvd djup bröstorg samt utmärkt kors.

**Mycket god
/Very good**

Något kort hals med något tvär övergång till kroppen.

**God
/Good**

Något kraftig hals men med bra övergång till en något för tung kropp med kort kors.

Svans: Svansen skall bäras i linje med ryggen eller något högre, men aldrig rullad. Den skall ha rikliga behäng och en vit plym. Den yttersta svanskotan skall nå till hasen.	Kommentarer: Svansen ska vara horisontellt till glatt buren, dock får den aldrig bäras rullad in över ryggen. Svansen ska vara en naturlig förlängning av ryggen. Ungefär de sista två tredjedelarna av svansen ska böja sig snett uppåt som en sabel när hunden är i rörelse. Det skall finnas vit plym, men hela svansen behöver inte vara vit. En svart ring i övergången från det röda till det vita är tillåtet. Svansen ska inte sitta ”istucken”. Sista svanskotan ska nå minst till hasen. Ej önskvärt är: För kort svans. Rullad svans. Istucken svans. Kroksvans. Svans buren in över ryggen.
--	--

Korrekt buren svans i vila

Korrekt buren svans av en alert hund i stillastående eller rörelse

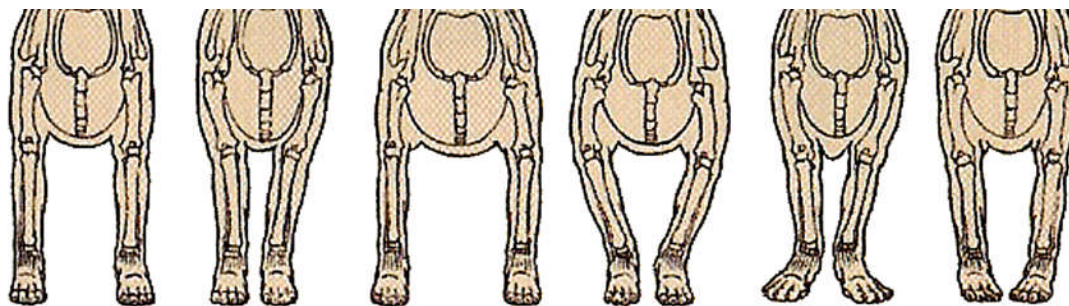
Korrekt buren svans i rörelse
Svansen ska bäras högt i rörelse för att fungera i eendenkooiarbetet, dock aldrig in över ryggen.

Felaktig buren svans både i vila och rörelse

Extremiteter: Framställ: Frambenen skall vara raka och ej för kraftigt bepälsade Framtassar: Små tassar med väl slutna tår, täckta av kort päls. Bakställ: Lår: Lårens baksidor skall ha långa fanor. Has: Hasvinkeln skall vara normal. Det skall ej finnas fanor nedanför hasvinkeln. Baktassar: Baktassar, se framtassar.	Kommentarer: Frambenen ska vara raka och starka, liksom mellanhänderna. Kooikerhondjen skall ha ett normalt skulderläge med normala över- och underarmsvinklar. En framskjuten skuldra ger ett intryck av för kort hals. Lågställdhet kan bero på att underarmsbenet är för kort. Frambenens baksidor skall ha behäng. Armbågarna skall ligga väl an i vila. Ej önskvärt: Veka och lösa mellanhänder. Lyrformade ben. Tassen ska vara väl sluten. Ej önskvärt är: Lösa tassar. Platta tassar. Inåttåade tassar. Fransyskt ställda tassar. Hartassar. Kooikerhondjens bakbensvinklar ska vara normala. Som allt annat på Kooikern ska det inte vara några överdrifter. Hundar med för raka vinklar är ofta även överbyggda. Bakbenen skall ha väl utvecklad muskulatur och ha ett brett lår med ordentlig längd och en moderat knävinkel. Ej önskvärt är: Övervinklade bakställ. Hastrång eller hasvid. Alltför öppna (raka) vinklar.
---	---

Framställ

Normal

För trång

För vid

Lyrformad

Fransysk

Inåttåad

Tassar

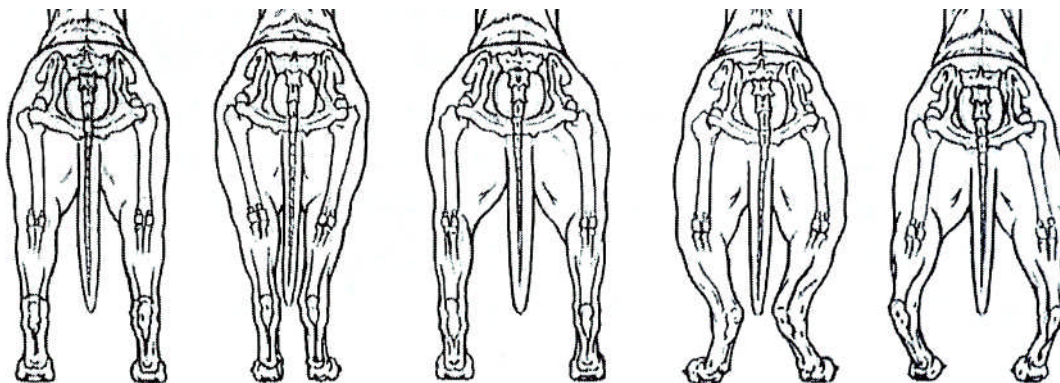

Väl sluten tass

Utmärkt, rak mellanhand

Bakställ

Normal

För smal

För vid

Hastrång

Hasvid

Rörelser:	Kommentarer
Rörelserna skall vara flytande och fjädrande, utan höga lyft.	En bra konstruerad Kooiker rör sig med ett sunt rörelsemönster där rörelserna är parallella. Steget får ej vara överdrivet långt. Armbågarna skall ligga väl an under rörelse. Ej önskvärt är: För höga frambensrörelser. Hackneytrav. Paddlande rörelser. Korta bundna frambensrörelser.
Päls: Pälsstruktur: Pälsen skall vara medellång med en lätt vågighet eller helt rak. Den får inte vara lockig och skall ligga väl an mot kroppen. Strukturen skall inte vara alltför fin och underullen skall vara riklig.	En päls av rätt kvalitet är lättskött. Täckhåren skall vara relativt långa, halvlång päls ca 5-10 cm, ha lyster och vara smutsavvisande. Ej önskvärt är: Mjuk ullig päls som inte ligger an mot kroppen. Öppen päls. För kort päls.
Färg: Välavgränsade och rent orangeröda fläckar på vit botten. De färgade partierna skall dominera. På huvudet skall en bläs av vitt föredras. Kindpartierna skall vara färgade.	En korrekt tecknad Kooiker har väl avgränsade orangeröda fläckar på en vit botten, det finns dock en stor variation i teckningen. De färgade partierna kan variera allt från färg från manken, över bålen och ner till svansen "mantelhund", eller färgad bål med avgränsade vita fält i kragen och över korset "bruten mantel", till en hund med för små eller för få orangeröda fläckar = alltför vit. Den orangeröda färgen kan ha olika djup i nyanserna. Svarta örhängen är önskvärt. På huvudet skall en vit bläs föredras. Kindpartierna ska vara färgade. En för smal, bred eller osymmetrisk bläs är mindre önskvärt. En svart ring på svansen i övergången från det röda till det vita är tillåtet. Spotting är tillåtet, dvs enstaka små fläckar på nos och ben. Ej önskvärt: Övertecknade röda hundar. Övertecknade vita hundar. Pirattecknade hundar (vitt runt ögat) eller hundar med vitt ansikte. För mycket ticking, dvs flera små prickar på kroppen. För mycket svartskuggad päls.

Väl uppbrutna
fläckar

Mantel

Övervägande
vit

Storlek - vikt: ca 35 - 40 cm Fel: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse. -svart/vita hundar -trefärgade hundar Nota bene: Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet. Testiklar: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.	Kooikrarnas storlek varierar mycket, både över och under standardens mått. Önskvärd storlek är ungefär 40 cm för hanar och ungefär 38 cm för tikar. Då det på utställning premieras alltför stora hundar, ca 10-15% över standard, är ovanstående mått önskvärda. Vi hänvisar för mer detaljer till samtliga textsidor där de olika felen specificeras. Glöm inte att sätta typ och helhetsintryck främst.
---	---